

Arrest

nr. 85 876 van 14 augustus 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 23 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 25 mei 2012 met referentienummer REGUL X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 juli 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 24 juli 2012.

Gelet op de beschikking van 30 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 augustus 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat P. JANSSENS en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat verzoeker zich voor zijn asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die door zijn vader A.J. (AR 98.896) worden aangevoerd.

Inzake zijn vader werd bij 's Raads arrest nr. 85 874 van 14 augustus 2012 als volgt beslist:

“Verzoeker voert een vrees voor vervolging aan of een risico op het lijden van ernstige schade die uitgaat van niet-overheidsactoren.

Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van voormelde wet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift geen argument aan dat aantoonst dat hij geen toegang zou hebben tot een daadwerkelijke bescherming van zijn nationale overheid in de zin van artikel 48/5, § 2. Het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen en de loutere bewering dat de Servische autoriteiten geen reële bescherming kunnen of willen bieden omdat hij Roma is, volstaan niet om aan te tonen dat de autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die verzoeker zegt te vrezen.

Daargelaten de vraag of de aangevoerde feiten waar zijn en of deze van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4.

Daarnaast voert verzoeker nog problemen aan inzake gezondheidszorg, dewelke in de bestreden beslissing ongelooftwaardig werden bevonden.

Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen elementen aan die deze vaststelling weerleggen.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de vreemdelingenwet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt zich ter terechtzitting tot het summier herhalen van zijn voornaamste asielmotieven.

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Servië."

1.2. Bijkomend haalt verzoeker een incident aan waarbij hij geslagen werd door Serviërs.

De bestreden beslissing stelt vast dat verzoeker hiervan geen enkel begin van bewijs heeft voorgelegd en hij bovendien geen klacht indiende tegen de politie.

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat er niet individueel werd geantwoord op zijn argumentatie. Hij stelt dat de commissaris-generaal de bestreden beslissing van zijn vader louter overgenomen heeft, hoewel zijn feitenrelaas van dat van zijn vader verschilt.

2.2. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op goede gronden kon besluiten tot de ongegrondheid van de asielaanvraag van verzoeker en afdoende gemotiveerd heeft door te verwijzen naar de beslissing van diens vader. Uit het gehoorverslag van 20 april 2012 blijkt immers dat verzoeker inderdaad dezelfde motieven inriep als deze waarop zijn vader zich beriep. Uit voormeld gehoorverslag blijkt eveneens dat de eigen motieven die verzoeker inriep, in tegenstelling tot wat hij in zijn verzoekschrift beweert, wel degelijk individueel werden onderzocht en zodoende ook in de bestreden beslissing opgenomen zijn.

2.3. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift verder geen elementen bij die de desbetreffende vaststellingen weerleggen.

3. Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de vreemdelingenwet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt zich ter terechtzitting tot het verwijzen naar zijn verzoekschrift.

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Servië.

Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien augustus tweeduizendtwaalf door:

dhr. F. HOFFER,
dhr J. VERMEERSCH,

kamervoorzitter,
toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

J. VERMEERSCH

F. HOFFER